

Aktieselskaber i det hele taget. Det er en Lovgivning om vort Livsforsikringsvæsen. Dette har været krævet i en Række af Aar paa Rigsdagen i begge dens Afdelinger, og er ogsaa meget nødvendigt. Thi hvis det er rigtigt, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte, at Folk ere udsatte for at blive bedragne ved Aktieselskabernes Emission, er det i endnu højere Grad Tilfældet, at Befolkningen er udsat for at miste sine Sparepenge, eller at de efterladte ere udsatte for at gaa Glip af den Forsørgelse, man har tiltænkt dem, ved en uforvarlig og samvittighedsløs Ledelse af Livsforsikringsvæsenet. Det har derfor været mit Ønske og Haab i en nær Fremtid at kunne forelægge for Rigsdagen et Forslag til Lov om Livsforsikringsvirksomhedens Ordning her i Landet. At derefter Spørgsmaalet om en Aktielovgivning vilde staa umiddelbart paa Dagsordenen, nærer jeg ingen som helst Tvivl om, og det skal være mit Ønske i en saa nær Fremtid som muligt, om end ikke i nærværende Samling, at kunne fremsætte et Lovforslag om Aktieselskaber, — hvis jeg ellers faar Lejlighed til at fremsætte Lovforslag i den næste Samling.

Dernæst har man ytret Ønske om en Forbedring af vor Fabriklovgivning. Jeg vil dertil sige, at denne Sag er bragt frem i forrige Samling her paa Rigsdagen og bragt frem i Skikkelse af et meget vidtrækkende Lovforslag om Børns erhvervs-mæssige Arbejde. De Forhandlinger, som derom fandt Sted, saavel her i Salen som i Udvalget, og hvorom Udvalgets Betænkning altsaa har bragt os Kundskab, vare af en saa lærerig Beskaffenhed, og de belyste dette Spørgsmaal paa en saa udtømmende Maade, at der virkelig deri ligger et Fingerpeg for en Minister, som kunde ønske at bringe Sagen frem paa ny. Man kan med Sandhed sige, at det Arbejde, der er gjort her i Tinget i Fjor i denne Sag, paa ingen Maade er spildt, hverken for dem, der umiddelbart i Udvalget have tilvejebragt Undersøgelser og Betænkning, eller for Medlemmerne i Salen, der i øvrigt i ikke ringe Omfang deltog i den Diskussion, der fandt Sted baade ved første og anden Behandling. Under disse Omstændigheder er det mit Ønske i saa nær en Fremtid, som det overhovedet er muligt af Hensyn til de Forarbejder, der altid maa lægges til Grund for Fremlæggelsen af et Lovforslag, selv om det i og for sig er udarbejdet, at fremsætte et Forslag til Lov

om en gennemgribende Revision af vor Fabriklovgivning af 1873. Og jeg haaber saa, at det høje Ting vil give sin Understøttelse til, at dette Forslag maa blive fremmet og kunne træde ud i Livet. Vi ere i Virkeligheden paa dette Omraade det Land i Europa, der har den ældste Lovgivning, saa at Stater, der efter mit Skøn ere langt mindre fremskredne som Kulturstater, ere naaede betydeligt videre end vi, naturligvis især fordi de have været i Stand til at tilvejebringe deres Lovgivning betydeligt senere end vi. De have kunnet vælge de mest fremskredne Mønstre, medens vi i 1870 væsentlig vare henviste til det store Forbillede i England, som ogsaa har sat sit Præg paa vor Lovgivning. England er imidlertid siden gaaet meget væsentlig frem, saa at vi nu maa siges at være Alderspræsidenten i Europa paa dette Omraade, en Stilling, som vi egentlig ikke behøve at holde særlig paa.

Den tredje Art Reformarbejder, hvorom man har henvendt sig til mig, er en Lovgivning om Arbejdsaftaler og Afgørelse af Arbejdsstridigheder. Dette hænger sammen med den beklagelige Konflikt, som i indværende Aar har fundet Sted mellem Arbejder og Arbejdsgiver over hele Landet. Denne Konflikt er under den 1ste September bleven bragt til Afslutning, men forud for denne Afslutning gik en Aftale, som grundede sig paa et af Ministeriets Chef afgivet Løfte til de stridende Parter om, at man vilde fremsætte for Rigsdagen et Forslag, der gik ud paa, at der oprettes en Arbejderdomstol, som skal afgøre Stridigheder imellem de to Centralorganisationer; nemlig de samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen om, hvorvidt der paa den mellem dem afsluttede Overenskomst er sket noget Brud. Det er et givet Løfte og selvfølgelig et Løfte, som vil blive holdt, men jeg anser det ikke for ganske sikkert, at et Lovforslag i den Retning, som vilde kunne udarbejdes i forholdsmæssig kort Tid, vilde vinde Bifald paa Rigsdagen, og om man ikke vilde søge at opnaa noget mere ved en saadan Lov end netop dette at oprette en Arbejdsdomstol, som i den ganske private Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere skulde dømme i rent judicielle Sager. Jeg behøver maaske kun at paapege det særegne, at den Overenskomst, hvortil en saadan Arbejdsdomstol skulde knytte sig, ikke indeholder nogen som helst Frist for Opsigelse og ikke nogen Bestemmelse med Hensyn til Varigheden og kan altsaa opsiges til en